

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **D. R.**, zast. Mgr. Milošem Znojenským, advokátem se sídlem Velké náměstí 29, 500 03 Hradec Králové, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.12. 2010, č.j. SV/76650/14116/10/AJ, t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím uvedeným shora zamítl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, č.j. 31255/2010/HRK ze dne 16.6. 2010 a toto rozhodnutí potvrdil. Předmětným rozhodnutím byl žalobci snížen příspěvek na péči z 8.000,- Kč na 2.000,- Kč měsíčně ode dne 1.7. 2010 s odůvodněním, že žalobce splňuje podmínky § 4 zákona č. 108/2006 Sb., zákon o sociálních službách (dále jen ZSS) a z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více

než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti posuzovaných podle § 9 cit. zákona. Podle § 8 cit. zákona je považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost).

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce prostřednictvím svého zástupce včas podanou žalobou, v níž namítal, že nedošlo ke změně ve schopnostech žalobce zvládat úkony běžného života, a proto nebyl dán důvod pro posouzení žalobce jako osoby s pouze lehkou závislostí namísto původní středně těžké závislosti. Poukázal na skutečnost, že žalobce je od narození nevidomý, jedná se u něho o 99% ztrátu zraku, tento stav je trvalý a nedošlo k žádnému zlepšení, které by odůvodňovalo přeřazení žalobce do stupně pouze lehké závislosti. Odkázal na lékařské zprávy ze dne 11.9.2008 a 30.9.2008, z nichž vyplývá, že u žalobce se jedná o praktickou slepotu, kdy jsou oční změny nevratné a brýlová korekce visus nezlepší. Tvrdí, že není schopen zvládat úkony uvedené v § 9 odst. 1 písm. a), b), f), k), n), o), p), q) a odst. 2 písm. a) b), c), d), e), f), g), h), i), j), k), l), m), n), p), q), r) zákona o sociálních službách, celkem tedy nezvládá 25 úkonů. Je tedy osobou s těžkou závislostí a jako takový má nárok na příspěvek na péči v částce 8.000,- Kč. Dále poukázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 28 Cad 54/2009 ze dne 29.1. 2010, kterým byla zrušena předchozí rozhodnutí správních orgánů v této věci z důvodu vzniklých vad řízení. Zdůraznil, že soud spatřoval pochybení v předešlém správním řízení v tom, že zjištění zdravotního stavu žalobce bylo provedeno v rozsahu nedostatečném pro použití posudkových kritérií a přijetí objektivního a řádně odůvodněného závěru. Shledal pochybení i v nedostatečném odůvodnění závěru Posudkové komise ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen PK MPSV nebo PK), neboť se nevypořádala s otázkou nesouladu jednotlivě rozporně hodnocených úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti, jak vyplývá z provedeného sociálního šetření. Žalobce je přesvědčen, že v opakovaném správním řízení došlo k obdobným vadám jako v předešlém řízení. Namítal, že prvoinstanční rozhodnutí ze dne 16.6. 2010 odkazuje na skutečnost, že při sociálním šetření ze dne 13.8. 2008 bylo zjištěno, že žalobce nezvládne 18 úkonů, byl proto zařazen do I. stupně (lehká závislost). Dne 4.5. 2010 bylo vyžádáno stanovisko Lékařské posudkové služby OSSZ v Hradci Králové (dále jen LPS) k úkonům, které se lišily v rámci sociálního šetření a tehdejšího posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem úřadu práce. LPS při posouzení vycházela z očního nálezu FN Motol ze dne 5.12. 2006 - MUDr. O., což je dle názoru žalobce nedostatečný podklad pro komplexní a objektivní zhodnocení zdravotního stavu. Po podaném odvolání proti rozhodnutí ze dne 16.6. 2010 přezkoumala PK MPSV svým posudkem ze dne 27.10. 2010 stupeň závislosti žalobce, přičemž neshledala žádnou významnou změnu zdravotního stavu žalobce. Žalobce je tak přesvědčen, že v opakovaném správním řízení došlo k vadám správního řízení, neboť prvoinstanční rozhodnutí se opírá o stanovisko LPS, která vycházela pouze z lékařské zprávy ze dne 5.12. 2006 a u posudkového závěru PK MPSV ze dne 27.10. 2010 zcela absentuje odůvodnění a konkretizace závěrů u jednotlivých úkonů (z jakého důvodu je žalobce schopen tento úkon zvládnout). Poukázal na to, že nebyl při opakovaném správním řízení vyšetřen správním orgánem, zda je schopen zvládnout jednotlivé úkony, ačkoliv by toto místní šetření výrazně pomohlo k objasnění rozporů v závěrech o počtu samostatně zvládnutých úkonů. PK se rovněž nevyjádřila ke

sdělení žalobce, že není schopen samostatně zvládnout 25 úkonů, ačkoli by toto vyjádření mělo být součástí odůvodnění posudkového závěru. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 27.4. 2011 zopakoval předmět řízení a ocitoval žalobní námitky. Dále citoval příslušná ustanovení ZSS a průběh předešlého správního řízení včetně rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 28 Cad 54/2009 ze dne 29.1. 2010. Poukázal na to, že v rámci obnoveného řízení se prvoinstanční orgán obrátil na Lékařskou posudkovou službu Okresní správy sociálního zabezpečení Hradec Králové (LPS OSSZ Hradec Králové) o posouzení úkonů soběstačnosti u žalobce a o vyjádření k rozdílnému posouzení úkonů Úřadem práce v Hradci Králové ze dne 17.9. 2008 (uznáno 13 úkonů) a provedeným sociálním šetřením ze dne 13.8. 2008 (uznáno 18 úkonů). Poté vydal dne 16.6. 2010 rozhodnutí o snížení příspěvku na péči. Dále odkázal na posouzení provedené Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 27.10. 2010, podle níž žalobce potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při 14 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti a o jejíž závěr opřel své rozhodnutí. Odmítl tvrzení žalobce, že v opakovaném správním řízení došlo k vadám řízení obdobného charakteru jeho v předešlém řízení. Uvedl, že LPS OSSZ Hradec Králové se ve svém posudku vypořádala s rozdíly zjištěnými oproti výsledku sociálního šetření ze dne 13.8. 2008, které byly v prvoinstančním rozhodnutí zohledněny a zdůvodněny. K rozporu hodnocení úkonů provedených PK MPSV oproti závěrům LPS OSSZ Hradec Králové (14 úkonů oproti 13) žalovaný odkázal na zákon o sociálních službách, který neumožňuje, pokud není dán žalobcem souhlas se zpracováním citlivých údajů, hodnotit závěry posudku PK MPSV na základě rozšířeného posudku. Navrhl proto, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.

Podmínky nároku příspěvku na péči jsou upraveny v § 7 odst. 1 a 2 ZSS. Dle tohoto ustanovení se příspěvek poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci. Nárok na příspěvek má osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8.

Podle ustanovení § 8 ZSS se osoba považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti nebo u osoby do 18 let věku při více než 4 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti,

- b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 18 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti nebo u osoby do 18 let věku při více než 10 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti,
- c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 24 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti nebo u osoby do 18 let věku při více než 15 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti,
- d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 30 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti nebo u osoby do 18 let věku při více než 20 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti.

Ve smyslu § 8 ZSS je vlastní hodnocení úkonů péče o posuzovanou osobu a soběstačnosti realizováno ve čtyřbodovém hodnocení: *zvládá* (ke zvládnutí úkonu nepotřebuje jakoukoli pomoc nebo dohled), *zvládá s dohledem* (posuzovaná osoba sice daný úkon zvládá, ale pro kontrolu jeho správnosti potřebuje dohled druhé osoby), *zvládá s pomocí* (osoba daný úkon zvládá pouze s pomocí, byť i částečnou, ze strany druhé osoby), a *nezvládá*. Záleží také na hodnocení funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat jednotlivé úkony.

Podle § 9 odstavce 1 ZSS se při posuzování péče o vlastní osobu pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto úkony:

- a) příprava stravy, b) podávání, porcování stravy, c) přijímání stravy, dodržování pitného režimu, d) mytí těla, e) koupání nebo sprchování, f) péče o ústa, vlasy, nehty, holení, g) výkon fyziologické potřeby včetně hygieny, h) vstávání z lůžka, uléhání, změna poloh, i) sezení, schopnost vydržet v poloze v sedě, j) stání, schopnost vydržet stát, k) přemísťování předmětů denní potřeby, l) chůze po rovině, m) chůze po schodech nahoru a dolů, n) výběr oblečení, rozpoznání jeho správného vrstvení, o) oblékání, svlékání, obouvání, zouvání, p) orientace v přirozeném prostředí, q) provedení si jednoduchého ošetření, r) dodržování léčebného režimu.

Podle § 9 odstavce 2 zákona o sociálních službách se při posuzování soběstačnosti pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto úkony:

- a) komunikace slovní, písemná, neverbální, b) orientace vůči jiným fyzickým osobám, v čase a mimo přirozené prostředí, c) nakládání s penězi nebo jinými cennostmi, d) obstarávání osobních záležitostí, e) uspořádání času, plánování života, f) zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku, g) obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), h) vaření, ohřívání jednoduchého jídla, i) mytí nádobí, j) běžný úklid v domácnosti, k) péče o prádlo, l) přepírání drobného prádla, m) péče o lůžko, n) obsluha běžných domácích spotřebičů, o) manipulace s kohouty a vypínači, p) manipulace se zámkami, otevírání, zavírání oken a dveří, q) udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady, r) další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti.

Z předloženého správního spisu soud ověřil následující rozhodné skutečnosti:

1) Řízení ve věci příspěvku na péči bylo zahájeno Magistrátem města Hradec Králové, odborem sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen Magistrát) z moci úřední dne 23.7. 2008.

2) Magistrát provedl dne 13.8. 2008 sociální šetření v místě bydliště žalobce podle kterého žalobce nezvládá nebo zvládá s pomocí 6 úkonů péče o vlastní osobu [§ 9 odst. 1 písm. a), b), f), k), l), q)] a 12 úkonů soběstačnosti [§ 9 odst. 2 písm. a), b), c), d), f), g), h), i), j), k), q), r)], celkem tedy nezvládá 18 úkonů.

3) Úřad práce v Hradci Králové (lékařská posudková služba) k žádosti Magistrátu posoudil dne 17.9.2008 stupeň závislosti žalobce pro účely příspěvku na péči se závěrem, že žalobce je dle § 8 ZSS osobou závislou na pomoci jiné fyzické ve stupni I. Podle tohoto posouzení žalobce nezvládá nebo zvládá s pomocí 3 úkony péče o vlastní osobu: b), f), k) a 10 úkonů soběstačnosti: a) b), c), d), f), g), h), j), q), r), celkem tedy nezvládá 13 úkonů.

4) Magistrát vydal dne 10.10. 2008 rozhodnutí, č.j. 4073/2008/HKR, kterým žalobci snížil příspěvek na péči z 8.000,- Kč na 2.000,-Kč. Uvedl, že žalobce je nadále podle § 8 ZSS osobou závislou na pomoci jiné fyzické ve stupni I. Toto rozhodnutí žalobce napadl odvoláním, v němž uvedl 23 úkonů péče o vlastní osobu a úkonů soběstačnosti, které není schopen zvládat.

5) Odvolací orgán (žalovaný) svým rozhodnutím ze dne 19.2. 2009, č.j. SV/117577/18883/08/ChS napadené rozhodnutí Magistrátu ze dne 10.10. 2008 potvrdil a odvolání zamítl. V odůvodnění odkázal na posudek PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 5.2. 2009, podle kterého žalobce nezvládá nebo zvládá s pomocí 4 úkony péče o vlastní osobu: a),f),k),q) a 11 úkonů soběstačnosti: a),b),c),d),f),g),h),j),k),q),r), celkem tedy nezvládá 15 úkonů. Potvrdila závislost žalobce ve stupni I.

6) Krajský soud v Hradci Králové svým rozsudkem č.j. 28 Cad 54/2009 ze dne 29.1. 2010 rozhodnutí žalovaného ze dne 19.2. 2009 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

7) Žalovaný poté rozhodnutím ze dne 2.4. 2010, č.j. SV/117577/1883/08/ChS-ŽKS, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 10.5. 2010, č.j. SV/117577/1883/08/ChS-ŽKS-O rozhodnutí Magistrátu ze dne 10.10. 2008 zrušil a věc mu vrátil k novému pojednání.

V novém řízení požádal Magistrát dne 4.5. 2010 LPS OSSZ Hradec Králové o posouzení úkonů soběstačnosti u žalobce a o vyjádření k rozdílnému posouzení úkonů Úřadem práce v Hradci Králové ze dne 17.9. 2008 (uznáno 13 úkonů) a provedeným sociálním šetřením ze dne 13.8. 2008 (uznáno 18 úkonů). LPS OSSZ Hradec Králové ve své odpovědi ze dne 10.5. 2010 ke sporným úkonům, tj. 5 rozdílně posouzeným, a to úkonům péče o vlastní osobu: a), l) q) a úkonům soběstačnosti: i),k), uvedla, že žalobce je těchto úkonů samostatně schopen. Na základě takto zjištěného stavu bylo vydáno:

8) Rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, č.j. 31255/2010/HRK ze dne 16.6. 2010, kterým žalobci snížil příspěvek na péči z 8.000,- Kč na 2.000,-Kč. Toto rozhodnutí napadl žalobce odvoláním, v němž uvedl celkem 25 úkonů péče o vlastní osobu a úkonů soběstačnosti, které není schopen zvládat [úkony péče o vlastní osobu: a), b), f), j), l), n,) p), q) a úkony soběstačnosti: a) b) c) d) e) f), g) h), i), j), k), l), m), n), p), q),r)].

9) Rozhodnutím žalovaného ze dne 16.12. 2010, č.j. SV/76650/14116/10/AJ, které je předmětem tohoto přezkumného řízení, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, č.j. 31255/2010/HRK ze dne 16.6. 2010 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. V odůvodnění žalovaný stručně zopakoval průběh řízení a odkázal na posudek PK MPSV v Hradci Králové ze dne 27.10. 2010, který byl k žádosti žalovaného vypracován pro účely odvolacího řízení. Podle závěru citovaného posudku žalobce potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při 2 úkonech péče o vlastní osobu: f), k) a 12 úkonech soběstačnosti: a), b), c), d), f), g), h), j), k), l), q), r)] , celkem tedy při 14 úkonech.

Soud k důkazu konstatoval přílohový spis zdejšího soudu sp. zn. 28 Cad 54/2009 a provedl důkaz úplným posudkovým spisem, který si vyžádal od PK MPSV v Hradci Králové. Z něho vyplývá, že PK hodnotila zdravotní stav žalobce při jednání konaném dne 4.10. 2010 za účasti odborné oční lékařky, jehož byl žalobce osobně přítomen. Byl seznámen se základním výčtem podkladů, které měla komise k dispozici. Při jednání žalobce předložil oční nálezy FN Hradec Králové, MUDr. S., ze dne 8.3. 2010 a 19.10. 2009. Byl seznámen s tím, že se jednání odročuje z důvodu vyžádání jeho speciálního očního vyšetření, dále mu bylo sděleno, že další jednání proběhne bez jeho účasti.

Z úplného posudku PK MPSV ze dne 27.10. 2010 vyplývá, že PK poté, co provedla rekapitulaci dosavadního hodnocení zdravotního stavu žalobce uvedla, že v rozporu se sociálním šetřením neuznává úkony péče o vlastní osobu: a), b), l), q) a úkon soběstačnosti: i), se slovním zdůvodněním. Dále uvedla, že v rozporu se sociálním šetřením naopak uznává úkon soběstačnosti pod písm. l). PK se vypořádala i s rozdílným hodnocením provedeným prvoinstančním posudkovým orgánem, když uvedla a odůvodnila, že v rozporu s tímto posudkem neuznává úkon péče o vlastní osobu: b), l) a naopak uznává úkon pod písm. k). Dále uznala úkon soběstačnosti pod písm. c). Uzavřela, že žalobce potřeboval z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při 14 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, z tohoto důvodu se považuje dle § 8 ZSS za osobu závislou na pomoci jiné osoby ve stupni I (lehká závislost). PK dále odůvodnila, že žalobce není od narození prakticky nevidomý, jak uvedl zástupce žalobce v odvolání, nedokládají to odborné nálezy ve zdravotní dokumentaci ošetřujícího lékaře MUDr. Č., Třebechovice pod Orebem. První zmínka o problémech s viděním se objevuje v odborných nálezech z počátku roku 2002. Praktikou nevidomost dokládá nález z Hradeckého očního sanatoria, MUDr. . a MUDr. Š. z 9.9. 2002. PK odůvodnila, že u žalobce se jedná o praktickou nevidomost, nejedná se o úplnou nevidomost. Dále uvedla, že vzhledem k věku žalobce, postupné ztrátě zraku a dostupnosti jednoduchých kompenzačních pomůcek, kdy nebylo doloženo postižení

duševních schopností, je předpoklad adaptace na postižení a samotné zvládání některých zástupcem žalobce uvedených úkonů při praktické nevidomosti. Vysvětlila, že zvládání úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti se hodnotí vzhledem k přirozenému prostředí, proto je i předpoklad, že domácnost posuzovaného je přizpůsobena jeho zdravotnímu postižení, aby byl schopen tyto úkony v co nejvyšší míře zvládat samostatně. PK MPSV nehodnotí schopnost zvládat tyto úkony, pokud to přímo ze znění úkonu nevyplývá (např. orientace vůči jiným fyzickým osobám, v čase a mimo přirozené prostředí) v cizím a pro posuzovaného neznámém prostředí. PK poté uvedla, že neuznává následující úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti uvedené zástupcem žalobce v odvolání proti rozhodnutí ze dne 16.6. 2010, a to úkony péče o vlastní osobu: a), b), j), l), n), p), q) a úkony soběstačnosti: e), i), m), n), p) se slovním vysvětlením a odůvodněním. Dále uvedla, že uznala úkon péče o vlastní osobu pod písm. k), který zástupce žalobce neuvádí, kdy tento úkon uznává pro neschopnost vyhledání drobných předmětů denní potřeby. Konečně PK uvedla, že pro jednoznačnou a nezpochybnitelnou objektivizaci zdravotního stavu žalobce bylo vzhledem k dosavadní problematické spolupráci žalobce při stanovení diagnózy, která z doložených nálezů nebyla jednoznačná a po dohodě s předsedící odbornou oční lékařkou domluveno vyšetření na oční klinice FN Hradec Králové (vyšetření v elektrofyziologické laboratoři Lékařské fakulty v Hradci Králové, Prof. MUDr. K., DSc. dne 5.10. 2010, provedena další vyšetření, která byla shrnuta v očním nálezu FN Hradec Králové, MUDr. Š. z 8.10. 2010). Dle zhodnocení PK nově vyžádané odborné nálezy neobsahují žádné nové posudkově významné skutečnosti, které by mohly ovlivnit učiněný posudkový závěr, pouze upřesnily diagnózu a jednoznačně objektivizovaly tíži funkčního postižení. PK tak dospěla k závěru, že posudkový závěr prvoinstančního posudkového orgánu ze dne 17.9. 2008 lze potvrdit.

Při jednání soudu účastníci setrvali na svých procesních návrzích. K dotazu soudu, z čeho zástupce žalobce dovozuje, že žalobce nezvládne 25 v žalobě označených úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti zástupce žalobce uvedl, že tuto informaci má z vyjádření žalobce.

V závěrečném návrhu zástupce žalobce odkázal na závěry rozsudku krajského soudu v předchozím řízení (28 Cad 54/2009), který vytýkal postup PK při vyhotovení posudku. Je přesvědčen, že vytýkaný postup i v posudku PK ze dne 27.10.2010 absentuje. Poukázal na stručné posouzení zdravotního stavu žalobce pro účely odvolacího řízení správního, kdy posudková zpráva ze dne 27.10. 2010 obsahuje pouze výrok a odůvodnění je v podstatě shodné jako v předchozím řízení. Namítal, že PK nespecifikovala úkony, které žalobce není schopen zvládnout, nevysvětlila rozdíly v jednotlivých předchozích posouzeních. Pokud je to v posudkovém spisu, jak bylo soudem citováno, není mu zřejmé, proč to není uvedeno v samotném posouzení, které bylo pro účely odvolacího řízení vyžádáno. Je proto přesvědčen, že ani v tomto řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci a došlo k vadám řízení, pro které by měl soud napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušit. Požadoval přiznání nákladů řízení za právní zastoupení celkem ve výši 3.960,-Kč.

Pověřený pracovník žalovaného odkázal na napadené rozhodnutí a písemné

vyjádření ve věci. Poukázal na efektivitu soudního přezkumu z předchozího řízení, na jehož základě se žalovaný i posudkové orgány poučily z předchozího vytýkaného pochybení a s odkazem na provedený důkaz posudkovým spisem PK MPSV uvedl, že zdravotní stav žalobce i posouzení úkonů soběstačnosti ve smyslu zákona o sociálních službách bylo provedeno detailně a nadstandardně. Navrhl zamítnutí žaloby, náklady řízení nežádal.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících rozhodných skutečností a učiněných právních závěrů:

Právní úprava příspěvku na péči je citována výše. Zdravotní stav žalobce pro účely přiznání, resp. změny příspěvku na péči byl posouzen jednotlivými posudkovými orgány v souladu s platnou právní úpravou, jak je rovněž podrobně uvedeno shora. Spor mezi účastníky a stěžejní žalobní námitka spočívá v tvrzení žalobce, že správní řízení a napadené rozhodnutí trpí stejnými vadami, pro které bylo soudem zrušeno předchozí rozhodnutí, tj. v nedostatečném posouzení zdravotního stavu žalobce a jeho dopadu pro správné posouzení úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti pro účely stanovení stupně závislosti (nedostatečné a zastaralé podklady, absence vyšetření žalobce správním orgánem při opakovaném správním řízení, nedostatečné odůvodnění posudku PK MPSV, která se nevypořádala s tvrzením žalobce, že samostatně nezvládne 25 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti).

Soud konstatuje, že žalobce byl všemi posudkovými orgány posouzen jako osoba závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), tedy, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Nebylo prokázáno, že by potřeboval tuto pomoc při více než 18 úkonech (stupeň II, středně těžká závislost) či při více než 24 úkonech (stupeň III, těžká závislost), jak je tvrzeno v žalobě. Je pravdou, že jednotlivá posouzení se liší v počtu uznaných úkonů jak u péče o vlastní osobu, tak i úkonů soběstačnosti. Ani v jednom případě však nebyl zjištěn počet úkonů vyšší než 18, tak, aby bylo možné uvažovat o jiném stupni závislosti než I. Toliko při sociálním šetření dne 13.8. 2008 bylo uznáno 18 úkonů, což lze označit za hraniční. Avšak toto zjištění, které bylo provedeno zákonem předepsaným způsobem sociálním pracovníkem (§ 25 odst. 1 ZSS), tedy medicínským laikem, nebylo potvrzeno ani navýšeno posudkovými orgány – lékaři.

Namítá-li žalobce, že posudkové orgány a zejména pak PK MPSV nezhodnotily a nevysvětlily rozlišené posouzení úkonů, je soud nucen konstatovat, že i sám žalobce uváděl v průběhu správního i soudního řízení jiný počet a jiné označení úkonů, které není schopen sám zvládnout. V předchozím správním řízení a soudním řízení (sp. zn. 28 Cad 54/2009) uváděl a specifikoval 23 úkonů. V odvolání proti rozhodnutí

žalovaného ze dne 16.6. 2010 uvedl celkem 25 úkonů, z toho 8 úkonů péče o vlastní osobu specifikoval jinak než v žalobě. Zástupce žalobce výslovně uvedl, že skutečnost, že žalobce nezvládne 25 úkonů, má z vyjádření žalobce. Soud připomíná, že důkazní břemeno leží na žalobci. Žalobce však toto své tvrzení nepodložil žádným důkazem, z něhož by bylo možné takový závěr učinit. Naproti tomu posudkové orgány vycházely ze zdravotní dokumentace žalobce, PK při svém jednání dne 4.10. 2010 přijala a zhodnotila žalobcem předložené novější oční nálezy z 19.10. 2009 a 8.3. 2010.

Stěžejní žalobní námitka pak směřuje proti posudku PK MPSV ze dne 27.10. 2010. Soud konstatuje, že posudková komise MPSV je při posuzování stupně závislosti povinna vycházet ve smyslu § 25 odst. 3 ZSS ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je třeba posuzovat požadavky kladené na tento posudek i v případném soudním přezkumném řízení.

Soud v projednávaném případě dospěl k závěru, že posudek PK MPSV ze dne 27.10. 2010 v plném znění je úplný a přesvědčivý, neobsahuje žádný vnitřní rozpor, zohledňuje všechny podstatné okolnosti projednávané věci a jak je z výše uvedeného zřejmé, PK se vyjádřila a odůvodnila proč některé úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti hodnotí v rozporu se sociálním šetřením ze dne 13.8. 2010 a v rozporu s posudkem prvoinstančního posudkového orgánu. Dále se podrobně a s odůvodněním vyjádřila i ke všem 25 úkonům, které žalobce uvedl ve svém odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.6. 2010. Tato žalobní námitka je proto lichá. Soud neshledal pochybení PK ani v tom, že nedošlo k osobnímu vyšetření žalobce. V této souvislosti si soud dovoluje odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.9. 2011, č.j. 4 Ads 82/2011, v němž se uvádí: *„Přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem okresní správy sociálního zabezpečení a posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí by v řízení o příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, mělo být pravidlem. Takové pravidlo však nemůže platit bezvýjimečně a vždy musí být náležitě zohledněny konkrétní okolnosti projednávaného případu.“* Soud je navíc přesvědčen, že v daném případě šla posudková komise dokonce nad rámec vlastního osobního vyšetření žalobce, když se rozhodla doplnit řízení o další specializované oční vyšetření žalobce. Žalobní tvrzení nepřinášejí žádné nové skutečnosti a argumenty, pouze se opakují námitky, které byly uplatněny v rámci odvolacího řízení a k nimž se PK vyjádřila. Soud dále odkazuje na skutečnost, že zástupci žalobce bylo proti jeho vlastnímu podpisu (dne 11.11. 2010) zasláno vyrozumění žalovaného ze dne 10.11. 2010 o tom, že v předmětné věci byl jako nový podklad vyhotoven posudek PK MPSV. Stručně byly shrnuty závěry tohoto posudku s tím, že podrobnější informace jsou obsaženy v posudkovém spisu, který vede PK MPSV s poučením o možnosti se před vydáním

rozhodnutí seznámit s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení vyrozumění. Této možnosti zástupce žalobce nevyužil.

Soud své konečné rozhodnutí opírá o shodná zjištění všech orgánů, které v daném řízení posuzovaly úkony soběstačnosti žalobce a úkony péče o jeho vlastní osobu a zejména pak o posudek PK MPSV v Hradci Králové ze dne 27.10. 2010, jehož závěry odůvodnily správnost žalobou napadeného rozhodnutí, tj. že žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti posuzovaných podle § 9 ZSS a podle § 8 cit. zákona se považuje za osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Tomu také odpovídá příspěvek na péči ve výši 2.000,-Kč.

S ohledem ke shora uvedenému soudu nezbylo, než v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a správnímu orgánu, který měl ve věci úspěch, toto právo nenáleží dle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 22. března 2012

JUDr. Ivona Šubrtová, v. r.
samosoudkyně